

תזרת אביגדור

לימים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: ארי בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת נשא

ברכות לכולם!

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 072-222-3383

פרשת נשא ברכות לכולם!

שימי ישב בשמחה עם חבריו לכתה ועוד מאות ילדים אחרים שהגיעו כולם לטיול לישיבת "תורה - תבלין". הוא הרגיש פשוט בוגר, כמו בחור ישיבה אמת, ככה, יושב ולומד בבית המדרש. וראש הישיבה, הרב נתן, מסר שיעור במיוחד עבור הילדים! שימי היה כל כך מרוגש להיות בפועל באותו חדר בו נמצא אחד מגדולי הדור. הוא הרגיש כל כך חשוב בכך שהוא שומע אותו במו אוזניו - מדבר!

אך משהו אחד הטריד את שימי. כאשר סבא של שימי היה ילד קטן הוא פגש את ר' משה פיינשטיין זצ"ל ואף קיבל ממנו ברכה. אך הבוקר, כאשר שימי וכל שאר הילדים נעמדו בתור בכדי ללחוץ יד לראש הישיבה הוא רק לחץ לו את ידו - כפי שעשה לכלם והמשיך הלאה. שימי רצה חוויה אמתית עם גדול הדור, כמו, כמו זו שסבא חווה!

אז כאשר הרב כהן אמר לילדים שלפני שיעזבו הם יעמדו שוב בתור בכדי לומר שלום לראש הישיבה, שימי החליט שעכשיו זו ההזדמנות. כל שאר הילדים רק לחצו את ידו של ראש הישיבה כשהוא איחל לכולם: "ברכה והצלחה" והמשיך הלאה. אולם שימי לא כך, שימי תכנן שבהגיע תורו הוא הולך לומר משהו! אבל מה? מה אומר ילד קטן לגדול הדור?

כשהגיע תורו של שימי, הוא חיך חיוך ענק, הושיט את ידו לראש הישיבה, ובקול רם אמר: "שלום עליכם!"

ראש הישיבה תפס את ידו של שימי וענה: "אמן!" ואז הוא חיך ושאל את שימי לשמו.

שימי היה מבולבל. "קוראים לי שימי. אבל אני לא מבין - אני רק אמרתי שלום עליכם, למה הראש ישיבה ענה לי אמן?"

"מכיון ששלום עליכם זו ברכה" אמר ראש הישיבה. "אתה הרגע אמרת שהשם יברך אותי בכל הטוב!"

"וואו", אמר שימי, "אני ברכת את ראש הישיבה?! כולם הגיעו לכאן בשביל לקבל ברכות, אבל אני נתתי ברכה? אז עכשיו איך אני יוכל לקבל ברכה?"

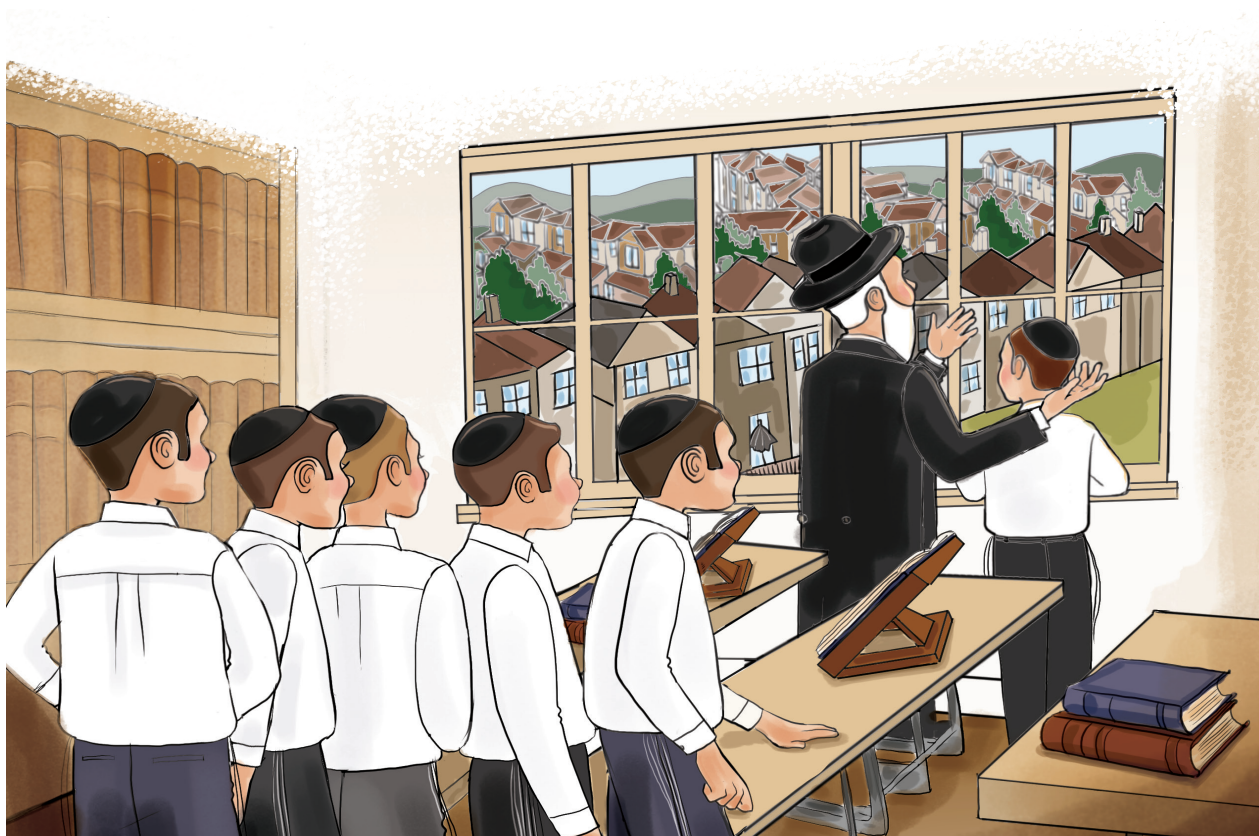
ראש הישיבה צחק. "זו שאלה טובה, שימי. אתה יודע, הגמרא שואלת שאלה מאד דומה".

"הגמרא שואלת", המשיך ראש הישיבה. "הכהנים נותנים לנו ברכות [בברכת כוהנים], אבל מי מברך את הכהנים? מי נותן להם ברכות? והתשובה היא שהשם אמר לאברהם אבינו: "ואברכה מברכך", אני אברך את אלו שמברכים אותך. הוי אומר שכאשר אדם מברך יהודי - השם בעצמו מברך את אותו אדם בחזרה!"

"שימי, בוודאי שאני יכול לברך. אך תחשוב על זה, כל הילדים כאן קיבלו ברכה מאדם פשוט כמוני אבל אתה עכשיו קיבלת ברכה מהשם בכבודו ובעצמו!!!"

"בא, אני רוצה להראות לך משהו", אמר ראש הישיבה, עדיין לוחץ את ידו של שימי כשהוא מוביל אותו לכוון החלון, מותיר אחריו שורה של כמאה ילדים.

ראש הישיבה הצביע מחוץ לחלון. "שימי, האם אתה רואה את כל הבתים האלו בשכונה? מאות יהודים גרים בבתים האלו. ובכל בוקר לאחר תפילת שחרית, אני מסתכל מהחלון הזה ואומר: "בוקר טוב יהודים!"

שימי הסתכל לכיוון ראש הישיבה: "אבל הם לא שומעים אתכם" הוא תמה, "למה אתם אומרים בוקר טוב מכאן?"

"הם לא צריכים לשמוע!" ענה ראש הישיבה. "השם נתן לכולנו, אפילו לך, את הכח לתת ברכות! וכשהם לא שומעים אותך, זה אומר שאתה לא עושה את זה רק בכדי שהם יחשבו שאתה אדם נחמד. זה אומר שאתה עושה את זה בכלל שאתה אוהב יהודים ואז הברכה באמת באה מהלב.

ושימי, זה דבר שכדאי להתחיל להתאמן עליו כבר מעכשיו! מחר, כאשר אתה אומר בוקר טוב לחברים שלך, אז אחרי שאתה מתרחק, תאמר [תלחש! בשקט! שלא יחשדו שאתה מדבר לעצמך!!!] אני מאחל שבאמת יהיה לכם בוקר טוב, תהנו מארוחת הבוקר ובהפסקה! ובכל פעם שכך תעשה, השם בשמים יאמר: "אה, תסתכלו על שימי! הוא אוהב את הבנים שלי כל כך והוא מברך אותם! ולכן, גם אני אברך אותו!"

"תודה רבה", אמר שימי בזמן שפסעו חזרה לכיוון הסטנדר של ראש הישיבה. "אני לעולם לא אשכח את מה שלמדתי כאן ואני מתכנן להתחיל מיד לברך כל יהודי בכל הזדמנות אפשרית".

כשפסע שימי חזרה לכיוון ילדי כיתתו, הוא הסתכל אל שורת הילדים שעוד המתינה לקבלת הברכה כשכלם בוהים בו בחוזקה, גדהמים מהשיחה הארוכה אותה ניהל אתו ראש הישיבה. "שיהיה לכולכם ערב מצוין", אמר שימי בשקט, לעצמו, כדי שאף אחד אחר לא ישמע. "ושתהיה לכולכם נסיעה טובה הביתה ותישנו טוב בכדי שתוכלו לעבוד את השם עם כל הכח והשמחה שוב, מחר בבוקר!"

בברכת בריאות ושבת שלום!